

אנו הולכים להסתדרות

נעשה להם בהסתדרות מה שעשינו להם בכנסת!

אין לנו מנגנון. רוצים לשלול מאיתנו אפשרות סבירה להסביר את דעותינו בטלוויזיה וברדיו. לא קיבלנו כסף מהמס הפוליטי. לכן:

עזור לנו לשבור את המחסום!

תדרות, ויש בדרך הטופס שהיה מצורף לגליון האחרון של "העולם הזה", חתום עליו, חתם את חבריך ומכריך, ושלח אותו באופן דחוף אלינו! אם אין לך טופס, בוא למטה-הבחירות וחתום אצלנו!

כל חתימה חשובה, כדי לסכל את מזימת בעלי-השררה! הקפד נא לרשום גם את המיספר המנר קב שבראש העמוד בפיקס ההסתדרות.

בתל-אביב, מס' 222145, או המטה בחיפה, מס' 715404.

מטה הבחירות הארצי

פועל במלוא המרץ. הכתובת: רח' גליקסון 8, תל-אביב, ת.ד. 136. טלפונים: 222145, 222146. אורי אבנרי נמצא במטה בכל יום בשעות 11-7 בערבים, בערב.

מטה חיפה

התחיל בפעולתו. זמנית נמצא המטה במועדון אסירי הנאצים, טלפון 69418, רח' ירושלים פינת רח' הלל יפה, מול קולנוע "אורה" בכל יום, בש"ע 6 בערב. אוהד המוכן להעמיד משרדו או דירתו לרשות המטה — מתבקש להודיע על כך באופן דחוף!

מיפגשי פעילים ואוהדים לאירגון המיבצע, בהשתתפות

אורי אבנרי, יתקיימו בשבוע זה:

בפתיח-תקווה	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.
ביום ד', 6.8.69, בשעה 8.30 בערב, בקפה "הנשיא", רחוב שטמפר 13.	
בירושלים	בראשון לציון
ביום ב', 11.8.69, בשעה 8.30 בערב,	ביום ג', 12.8.69, בשעה 8.30 בערב,
	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.
	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.

נגד הריקבון בהסתדרות!

בחיפה

ינאמו על נושא זה:

ח"כ אורי אבנרי

שלום כהן

הסופר ראובן קריץ

ביום שישי זה, בשעה 8.30 בערב, באולם קולנוע "פאר". פעילי חטיבת חיפה מתבקשים להיות במקום האטיפה כבר בשעה 7.00 בערב לפגישה עם אורי אבנרי.

הקהל מוזמן — האוהדים מתבקשים להביא עימם את פנקסי ההסתדרות שלהם.

במדינה

העם

ההכרעה נפלה:

מלחמת נצח!

הפרשנים הרציניים הזהירו, בחודשים ה' אחרונים, כי ככל שיתקרב מועד הבחירות לכנסת השביעית, כך ירבו ההצהרות הקרי צוניות. כל עסקן ירצה להתקשט כנץ בן נץ. אך היתה תיקחה כלשהי, שבכל זאת תישאר מידת-מה של אחריות לאומית גם בשעת התחרות פרוצה על פירות שלהוב יצריהם של הבוחרים.

השבוע התבדתה תיקחה זו — ודוקא בי יחס למפלגה הגדולה ביותר בישראל. ראשי מע"י ניסחו סעיף במצע הבחירות שלהם, שאפשר היה לתמצת אותו במילה אחת: סיפוח, בסמ"ך רבתי. כך חרתה מע"י על דגל הבחירות שלה:

● עזרה תפוח לישראל.

● הירדן יהיה גבולה של המדינה.

● שארם אל-שייך ודרום סיני יסופחו לישראל.

● רמת הגולן לא תוחזר לעולם לערבים.

● יש להגביר את תנועת ההתנחלות בשטחים.

מכיוון ששום ערבי לא יסכים לקבל תנאים אלה, היה פירוש הדבר: מלחמת-נצח בין ישראל ושכנותיה.

קרקע עם אמריקה. לסעיף זה היו השלכות בינלאומיות מידיות. מצע מע"י אומנם אינו החלטה מדינית של ממשלת ישראל, אבל הוא מיסמך מדיני שהעולם יתייחס אליו כאל הצהרת-מדיניות מחייבת. קשה לטעון באוזני מדינאי העולם, כי מפיגה לה גדולה אימצה לעצמה סיסמות סר פוחיסטיות רק לצורכי תעמולת הבחירות, או כתכסיס לפייס את המאיימים בפילוגה מבפנים.

התגובה הראשונה באה מדובר משרד-החוץ האמריקאי: אם תקבל הצעת המצע, הכריז, יגרם הדבר לקרע רציני בין ישראל לבין ארצות-הברית. שכן ישימט את הקרקע מתחת לעמדתה של ארצות-הברית, יעמוד בסתירה צינית להבטחותיהם של נציגי ישראל, כי מדינת-ישראל מעוניינת בשלום ולא בשטחים.

או תאנט אף הוא מצא את עצמו חייב להביע את תדהמתו. אומנם לא רצה להת-ייחס למצע של מפלגה במערכת-הבחירות, אבל הוא לא הומיר ספק כי ראה את העניין בחומרה רבה.

יש תנאים מוקדמים.

תחנות השי-דור הערביות לא הירפו מן הנושא. הן הציגו את סעיף הסיפוח כהוכחה מכרעת לטענת-היסוד הערבית — שפני ישראל להת-פשוט טריטוריאלי, וכי הדיבורים על הרצון בשלום אינם אלא מסחה לתוכנית נחלנית חסרת-מעצורים.

סעיף הסיפוח של מע"י גם סירפד את העמדה הישראלית הרשמית. עמדה זו אמר, רה, שאין לקבוע תנאים מוקדמים, אלא יש קודם כל לשבת ליד שולחן המשא ומתן — ושם יציג כל צד את תביעותיו. סעיף הסיפוח קבע השבוע, שיש ליש-ראל תנאים מוקדמים מרחיקי-לכת. דבר זה שם ללעג את הקריאה החוזרת, "לשבת ולדבר".

על כן לא היה מנוס מן המסקנה העגור-מה, כי השבוע נפלה הכרעה חמורה מאין כמות:

מנהיגי ישראל הכריזו כי פניהם לעוד דוגם ועוד דוגם, לעוד תקרית-גבול ועוד התנגשויות, לעוד סיבוב ולעוד מלחמה, לעוד הרוגים ופצועים.

גולדה שחמה. אפשר להניח, כי גם בשבועות הבאים תופיע ראשי-הממשלה גולדה מאיר בטלחיוזיה, ותדבר על "לידינו היקרים" ועל כך שאין בפני ישראל ברירה, וכי פניה אך ורק לשלום.

אולם העובדה תישאר בעינה: כאשר היה נדמה שבשביל הצלחת מפלגתה בבחירות, ומניעת פרישתו של דיין, יש לדגול בקו המוליך למלחמה מתמדת — היא הכ-ריעה בעד קו זה.

לא היה לה האומץ אפילו לדבוק בי-מדיניותה הקודמת, שיש להשאיר את האופציות לשלום פתוחות על-ידי הימנעות מהצהרות סיפוחיסטיות. בשביל שלום המפלגה — שחטה גולדה את יונת השלום.